

Josef Ackermann se pouští do nezodpovědných kritiků eura i do iracionálních finančních trhů: při jednom ze svých posledních velkých vystoupení jako šéf Deutsche Bank Josef Ackermann nikoho nešetří. Je prý „nebezpečná iluze myslet si, že si nějaká země pomůže, když si zase vezme zpět svou suverenitu, odevzdanou na úroveň EU,“ varuje Ackermann. Přínos evropského integračního procesu podle něj ekonomické dimenze výrazně přesahuje. „Postrádám ve veřejné diskusi zatím dlouhodobější perspektivu, která se neomezuje na srovnávání nákladů na záchranné balíčky a na úsporu poplatků / za směnu.“

Zatímco dříve spíše nekompromisně /neústupně hájil zájmy bank, zdá se, že dnes dosavadní úřadující předseda představenstva začíná nacházet zalíbení v roli šéfa dozorčí rady, která ho patrně čeká / která se pro něho chystá, v roli moudrého starého pána, a v nečekaných zásazích mařících plány protivníků. Zvláště patrné je to, když hovoří o slabinách finančních trhů, které nahrály posledním propadům na burzách. Systém je částečně autoreferenční a přispívá ke stádnímu chování, kritizuje Ackermann. „Otázky ekonomické účinnosti finančních trhů a smysluplnosti mnohých moderních finančních produktů se stávají stále naléhavějšími.“ Bankovní odvětví musí při své „veškeré činnosti“ zvažovat, „zda naplňujeme naši pravou úlohu /jsme právi naší nejvlastnější úloze – sloužit reálnému hospodářství.“ Tolik sebekritiky u jednoho z nejdůležitějších představitelů odvětví bylo dosud vzácné.

Pochopitelně je Ackermann nadále lobistou svého chlebováře. Státní zásahy do finančního sektoru jsou podle Ackermanna v tuto chvíli / v současnosti nepřiměřené / jdou příliš daleko. Zastánci dozoru a regulace prý předepisují bankám stále detailněji, co mají dělat. Vedle dluhové krize a nejistých vyhlídek na hospodářské oživení je to jeden z důvodů spíš nevalných perspektiv bankovního odvětví do budoucna.